

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 3457/2020
14.04.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија др Драгише Б. Слијепчевића, председника већа, Јасмине Стаменковић и др Илије Зиндовића, чланова већа, у правној ствари тужиоца АА из ..., ког заступа пуномоћник Бутолен Франц Бранко, адвокат из ..., против туженог Републичког фонда за пензијско и инвалидско осигурање Београд, ради стицања без основа, вредност спора 83.480,04 динара, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Вишег суда у Смедереву Гж 510/19 од 23.10.2019. године, у седници већа одржаној дана 14.04.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ ревизија тужиоца, изјављена против пресуде Вишег суда у Смедереву Гж 510/19 од 23.10.2019. године, као недозвољена.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П 8434/15 од 09.09.2016. године у ставу првом изреке одбијен је тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се тужени обавезе да му на име мање исплаћених месечних износа припадајућих пензија за период од 01.05.2014. године до 30.04.2015. године исплати месечне износе од по 6.956,67 динара са законском затезном каматом за сваки месец почев од 20. дана наредног месеца за претходни месец па до исплате, као неоснован. У ставу другом одбијен је приговор апсолутне ненадлежности суда за одлучивање у овој правној ствари. У ставу трећем одбијен је приговор литиспенденције изјављен од стране туженог. У ставу четвртом одбијен је предлог за прекид поступка у овој правној ствари.

Пресудом Вишег суда у Смедереву Гж 510/19 од 23.10.2019. године одбијена је као неоснована жалба тужиоца и потврђена пресуда Првог основног суда у Београду П 8434/15 од 09.09.2016. године у ставу првом изреке.

Против наведене другостепене пресуде тужилац је благовремено изјавио ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка учињене пред првостепеним и другостепеним судом.

Одлучујући о дозвољености ревизије тужиоца у смислу одредбе члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни касациони суд је утврдио да иста није дозвољена.

Предмет тужбеног захтева је враћање стеченог без основа и то износа пензија, односно разлике до припадајућих износа пензија туженог Републичког фонда за пензијско и инвалидско осигурање. Вредност предметног спора на дан подношења тужбе 21.05.2015. године износи 83.480,04 динара.

Одредбом члана 468. став 1. Закона о парничном поступку прописано је да се споровима мале вредности сматрају спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност од 3.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе.

Одредбом члана 479. став 6. истог закона предвиђено је да у парницама о споровима мале вредности ревизије није дозвољена.

Како вредност предметног спора на дан подношења тужбе не прелази динарску противвредност од 3.000 евра, те како се сходно томе наведени спор сматра спором мале вредности, то ревизија против одлуке донете у спору мале вредности у смислу одредбе члана 479. став 6. ЗПП није дозвољена.

Из наведених разлога Врховни касациони суд је применом одредбе члана 413. ЗПП одлучио као у изреци решења.

Председник већа-судија
др Драгиша Б. Слијепчевић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић